

LIBRIS

We know
books

Kerstin Kropac

Povești din Marea Verde

Un căluț de mare mai cu moț

Ilustrații de Tatjana Beimler

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

Booklet
fiction

2023

Cuprins

1. Un căluț de mare mai cu moț	7
2. Nu ieși din rând!	13
3. Pe bancul de nisip	21
4. Cei trei căluți își iau tălpășița	29
5. Maestrul Oscarella	36
6. Bum!	44
7. Nimeni nu doarme în pădurea fermecată	52
8. Iată-l pe Neptun! (Sau poate că nu...)	60
9. S-au bucurat prea devreme!	68
10. Salvatorul din nuca de cocos	76
11. Surpriză! Eu sunt Neptun!	84
12. Mimi se face remarcată	90

1. Un căluț de mare mai cu moț

Imaginează-ți că, din clipa asta, nu mai poți să te miști decât în reluare. Adică foooaaarte, foooaaarte încet. Mai lent chiar și decât un leneș bătrân care stă să adoarmă. Mai lent chiar și decât un melc care vrea să bată recordul mondial la cel mai rapid mers cu spatele. Iar acum imaginează-ți că trebuie să mergi la școală în ritmul ăsta teribil de lent! Probabil că mama sau tatăl tău s-ar face albi ca varul și ar începe să se agite nerăbdători pe lângă tine, încercând să te grăbească.

— Hai mai repede! ar spune ei cu siguranță.

Dar nu se poate, pentru că pur și simplu tu nu poți să te miști mai repede de-atât...

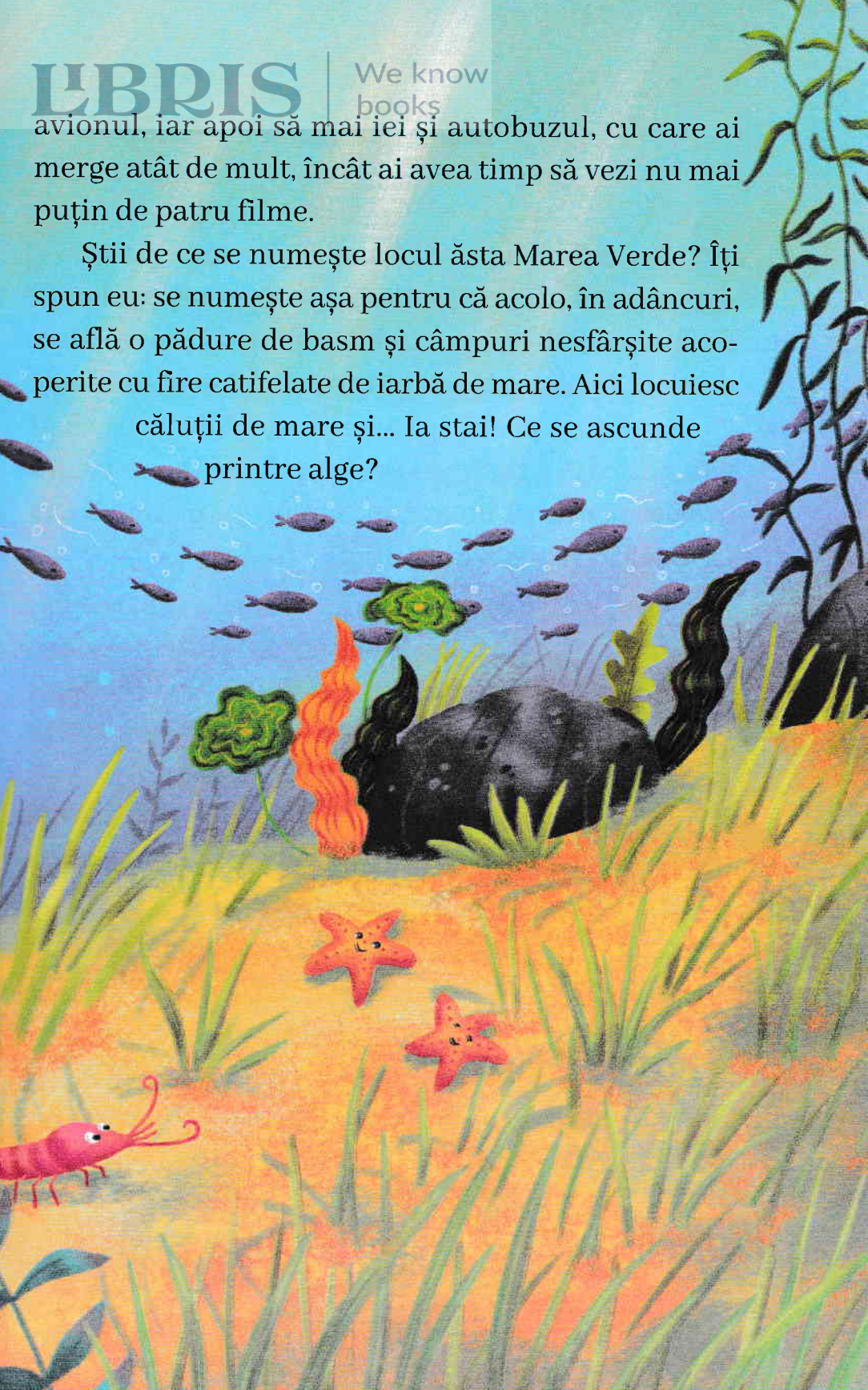
An illustration of an underwater scene. The background is a light blue gradient. In the upper right, several small, dark purple fish are swimming. In the lower left, there are dark grey rocks with pink and orange coral-like structures. A blue fish with white stripes is swimming near the rocks. In the lower right, there are green and yellow seaweed-like plants. The overall scene is vibrant and colorful.

Acum ia gândește-te: cum ar fi să fii lent ca un melc sau ca un leneș și, pe deasupra, nici să n-ai chef să mergi la școală? Pentru că acolo trebuie să înveți cele mai plicticoase chestii din lume. De exemplu, să înveți pe de rost denumirile tuturor speciilor de spanac din lume (și nu-s puține, crede-mă!). Sau toate numerele din cartea de matematică – și nu oricum, ci în ordinea corectă! Probabil că atunci te-ai mișca de o sută de ori mai lent decât te miști deja. Ei bine, de-abia atunci te-ai mișca aproape la fel de lent ca Mimi.

Ca să poți să faci și tu cunoștință cu micuța Mimi, ne vom scufunda acum în Marea Verde, care se află atât de departe, încât ca să ajungi acolo ar trebui să zbori o zi întreagă cu

avionul, iar apoi să mai iei și autobuzul, cu care ai merge atât de mult, încât ai avea timp să vezi nu mai puțin de patru filme.

Știi de ce se numește locul ăsta Marea Verde? Îți spun eu: se numește așa pentru că acolo, în adâncuri, se află o pădure de basm și câmpuri nesfârșite acoperite cu fire catifelate de iarbă de mare. Aici locuiesc căluții de mare și... Ia stai! Ce se ascunde printre alge?

— Ce, n-ai ochi să vezi? Sunt un căluț de mare!

Ah, e chiar Mimi! O fi ea micuță – cât o cariocă –, dar e cam obraznică. Tu probabil că te porți mult mai frumos. Mimi locuiește cu prietenele ei, și ele tot căluți de mare, în Marea Verde, pentru că aici se pot ascunde cu ușurință și pot să se agațe de firele de iarbă când vor să se ducă undeva. Vezi tu, căluții de mare nu prea se pricep să înoate. În schimb, se pricep foarte bine să facă balet subacvatic.

— Pff, să fac balet!
Mai bine aș îmbrățișa
un păianjen de mare!

Mimi! Hai, ține-ți
pliscul și nu mă mai
întrerupe!

— Poftim?

— Căluții de mare au bot.

— Aa, bine, mă rog... Unde rămăsesem?

— La afurisitul de balet subacvatic!

A, da! Majoritatea căluților de mare dansează cu plăcere. Însă întotdeauna există și câteva excepții, care sunt altfel decât cei din specia lor. Și o astfel de excepție este și obrăznicătura asta mică pe nume Mimi. Apropo, e un exemplar foarte drăguț de căluț de mare cu coadă tigrată. Există atâtea feluri de căluți de mare câte sunt și specii de spanac! Mimi e galbenă ca o lămâie. Doar în jurul cozii are câteva inelușe negre, ca un tigru. Are ochii mari și rotunzi, încadrați de dungi lungi și negre, care o fac să pară că are gene la fel de lungi ca cea mai frumoasă cămilă din Orient. Însă nu e decât o iluzie. În realitate, Mimi nu are gene. Are, în schimb, un bot foarte lung – neobișnuit de lung, chiar și pentru un căluț de mare.

Și își ține mereu capul aplecat grațios, cum și-l țin caii care participă la concursurile de sărituri peste obstacole și pe care poate i-ai mai văzut în filme și fotografii. Tocmai de-asta trebuie să recunosc că astăzi lui Mimi îi cam lipsește grația; probabil din cauză că nu prea e în toane bune...

2. Nu ieși din rând!

Morocănoasă, Mimi se prinde cu coada de următorul fir de iarbă, ca să înainteze prin apă. E prea leneșă să dea din aripioarele ei mici, mai ales că o așteaptă trei ore lungi de balet subacvatic! Mimi privește cu ciudă spre pădurea de alge cea întunecată. Cu algele ei care se înalță la nesfârșit, pădurea pare de-a dreptul fermecată. Începe chiar după câmpul de iarbă de mare. O scoică i-a spus lui Mimi că în mijlocul ei zace un vapor scufundat. Ce mult i-ar plăcea lui Mimi să-l vadă!

Dar nu, trebuie să se ducă la dans... Mimi oftează adânc, iar oftatul ei se transformă într-un balon de aer care se desprinde de boticul ei și se înalță prin apă. Scoica i-a mai povestit și de Neptun, zeul mării. Se spune că are o caleașcă trasă de căluți de mare. Închipuie-ți numai: căluți de mare, trăgând o caleașcă! Asta ar însemna că Neptun are niște căluți de mare foarte rapizi; un fel de căluți de mare de curse. Că doar cu siguranță Neptun nu-și dorește să străbată marea cu viteza melcului. I-ar trebui o zi întregă numai să iasă din sala tronului. Și încă o săptămână să ajungă la poarta palatului. Așa ceva ar fi de neimaginat!

Mimi clatină absentă din cap și se agață de următorul fir de iarbă. Ce mult i-ar plăcea să vadă caleașca asta! În schimb, trebuie să meargă la cursul de dans, ca orice alt căluț de mare de vârsta ei. Ce pierdere de vreme!

Mimi se desprinde de algă și o ia pe scurtătură, pe deasupra unei stânci pe care se odihnește o familie de steluțe de mare. Tatăl stea de mare își ridică unul din cele cinci brațe, ca să-i dea lui Mimi puțin avânt. Ca în fiecare dimineață.

— Mulțumesc! îi strigă Mimi.

Acum înoată cu greu, dând din micuțele înotătoare de la gât și de pe spate.

De data asta trebuie să înoate mai sus ca de obicei, fiindcă în calea ei se află un arici de mare negru ca smoala, care tocmai ronțăie ultima bucățică de algă de pe stâncă. Nu poate să-și ia și el masa în altă parte? Mimi e nevoită să-și arcuiască de tot coada, ca nu cumva să se zgârie în țepii ariciului.

— Ți-ar sta bine cu așa niște ace în coadă! se aude deodată un nechezat de undeva de deasupra, urmat de un val de chicoteli.

Mimi nici nu are nevoie să se uite, știe deja cine e: E Mari-Blu cu gașca ei elegantă și hlizită de căluți de mare.

